

נשיקה מעניק אברהם גינדי, בעל חברת הבניין מראשון לציון, למירי זכרונג, מארגנת התחרות.

חיבוק יכולה ניקול כנפי מקיבוץ גליליים לאפשר סוף סוף לחבר הפרטי שהוא מתנדב מדרום אפריקה.

חיוך של מלכה יהודית נגר, מלכת המים 1978, צוזקת במלוא פיה במסיבה שנערכה למשתתפות בתחרות במועדון הדיסקו הנתנייתי. מאז

בחירתה עלו מניותיה של יהודית כדוגמנית מבוקשת, והיא היתה אחת המצליחות ביותר בשבוע האופנה הישראלי. משני צידיה של יהודית יושבים חברת להקת שמפיין והחבר האישי שלה. רים והכתרים לא הפרידו ביניהן. ההתנסות המשותפת בחוויות התחרות, שהתמשכה כימעט על פני חודש תמים, הפכה אותן לחבורה מלוכדת. על הרקע של התפאורה האולטרא-מודרנית של המועדון הנוצץ, לצילי מוסיקת הדיסקו הלוהטת ביותר, ניתנה להן ההזדמנות לפרוק את מיטעני המתח וההתרגשות שהיו מנת חלקן בתחרות. הן יכלו לסכם לעצמן: אף אחת מהן לא עזבה את התחרות כשם שהגיעה אליה. כל אחת זכתה במשהו חשוב ביותר מכתר סמלי: ביטחון עצמי, מעגל רחב יותר של ידידות וידידים, ומיטען זכרונות בלתי נשכח. סוף המירוץ הפך לסוף של חיובים.

של עלי-לרגל לחובבי הבילויים מכל הארץ. המקום, הוא מועדון-חברים אקסיקלוסיבי, שעוצב ותוכנן בסיגנון מועדוני הדיסקו החדשים והנוצצים בעולם. שם, באירוחם הלבבי של בעלי המקום ועובדיהם, יכלו נסיכות-המים של 1978 להריות, בפעם הראשונה במהלך המסע הארוך והמשותף שלהן אל הכתר, משותף ררות וחופשיות. שוב לא היו צריכות לפור הויכוחים מאולצים או לצעוד על פי חוקי המסלול; להתאמץ כדי לשאת חן או לזכות באהדת הקהל. הן יכלו להריות הן עצמן, לבלות בחברת חבריהן הייחודיים, לרקוד עד אובדן חושים, לעלות ולהשתעשע ככל העולה על רוחן. התא-

מלכות הקצב מלי כהן החיפאית (למעלה) ויהלומית כראון מהרצליה (למטה), מוצאות לעצמן פורקן מהמתח שהצטבר.

הסגנית זליה נוריאל, שנבחרה כסגנית השנייה של מלכת המים 1978, בשימלה שהפרדה במו ידיה, רוקדת במרכז רחבת הריקודים של מועדון-החברים הנתנייתי.

החיננית סלי שעשוע אפרדס כ"ץ, שזכתה בתחרות בתואר הנערה החיננית ביותר, הצליחה לחדור להמקום בגינס שאינם מותרים בדרך-כלל במקומות בילוי כגון אלנו.